Goldgruber Áron Családjával

A képen, apám egyik testvére az Áron látható, feleségével Teréziával és fiukkal Sanyival.

A nagyszüleimnek hat gyereke született: Bernát, Áron, Berta, Hermina, Eszter, Simon. Korban is így következtek egymás után. Áron és Bernát ottmaradtak Pálfán, a többiek fölkerültek Budapestre.

Áron vitte tovább a pálfai mészárszéket. A felesége egy Teréz nevű igen különleges zsidó lány volt, egy rabbi lánya. Nem tudom pontosan, hogy hova valósi volt, csak sejtem, hogy simontornyai volt. Neológ rabbi volt a papája. Teréz nem volt szép, de nagyon okos volt. Őket biztos

sadhenolták. Rendkívül művelt volt, remekül beszélt németül. Érdekes, hogy nem a vallás volt nála az amit megtartott, hanem a műveltség. Áron elég primitív volt hozzá. Szült három gyereket neki. Dezső (Dolli), Sanyi, és Lajos volt a nevük. Teréz néni nagyon helytállt, annak ellenére, hogy ez a vidéki élet nem neki való volt. Rendkívül művelt, városias asszony volt. Ezt a három fiút, nagyon nehezen tudta kordában tartani, és nem tudta őket iskolába járatni.

Sándor nem tudott igazán szakmát választani. Apám nagyon szerette, mert nagyon dolgos volt, és nyitott neki egy kocsmát később Budapesten a 9. kerületben. Tudott szerezni iparengedélyt 1936-ban, még a zsidótörvények előtt. Itt volt egy évig, és kitanulta a szakmát, és nagyon szépen ment az üzlet. Elvett egy zsidó lányt 1938-ban - nekik is kocsmájuk volt Kispesten, mármint a szülőknek. Később föladták ezt az üzletet, és nyitottak Kispesten egy másikat. Jöttek a 40-es évek. Nem igazán ment a bolt, és úgy döntöttek, hogy visszamennek Pálfára. És hazamentek Pálfára, hogy meghaljanak, onnan deportálták őket. Mindenkit deportáltak, csak a két fiú élte túl, Dolli és Lajos. Dolli nagyon értelmes volt, ő örökölte anyjától ezt a jó eszességet. Nem volt családja. Később egy állami üzletben dolgozott mint szervező. A Lajos viszont jó asztalos lett. Keresztény felesége volt, és két lányuk született. A lányai még élnek itt Magyarországon, az egyik korábban élt Németországban.